

Ο Άγιος Απόστολος Φίλιππος

/ Το Συναξάρι της Πεντηκοστής / Συναξαριακές μορφές

Γεώργιος Δ. Παπαδημητρόπουλος, Φιλολόγος-Θεολόγος, τ. Λυκειάρχης

Ο άγιος και πανεύφημος απόστολος Φίλιππος καταγόταν από τη Βηθσαϊδά της Γαλιλαίας και ήταν συμπολίτης του Ανδρέα και του Πέτρου. Διακρινόταν για την εξαιρετική του σύνεση και μελετούσε τα βιβλία των προφητών της Παλαιάς Διαθήκης· έμεινε δε σ' όλη του τη ζωή παρθένος.

Τον Φίλιππο τον βρήκε ο Κύριος στην Γαλιλαία, μετά τη βάπτισή Του, και τον προέτρεψε να Τον ακολουθήσει. Εκείνος δεν έχασε καθόλου καιρό· ακολούθησε αμέσως τον Κύριο και έγινε μαθητής Του. Και όχι μόνο αυτό· αλλά, όταν μετά από λίγο συνάντησε το φίλο του Ναθαναήλ, του είπε: «Εκείνον, για τον οποίο έγραψε ο Μωσής στο νόμο και Τον προανάγγειλαν οι προφήτες, Τον βρήκαμε. Κάι Αυτός είναι ο Ιησούς, ο υιός του Ιωσήφ, ο καταγόμενος από τη Ναζαρέτ». Βεβαίως και πολλά άλλα εδάφια μπορούμε να δούμε στην θεόπνευστη Γραφή, δηλαδή στη Καινή Διαθήκη, στην οποία γίνεται λόγος για τον ένδοξο απόστολο Φίλιππο.

Όταν οι θείοι Απόστολοι έκαμαν κλήρωση μεταξύ τους για το πού καθένας θα μετέβαινε να κηρύξει το Ευαγγέλιο της σωτηρίας, ο Φίλιππος κληρώθηκε να κηρύξει στις χώρες της Ασίας. Στο κήρυγμά του δε ο ένδοξος απόστολος Φίλιππος είχε συνακόλουθό του και στενό συν-εργάτη του τον απόστολο Βαρθολομαίο. Επίσης είχε συν-ακόλουθη και τη Μαριάμνη, κατά σάρκα αδελφή του, η οποία και τους διακονούσε.

Ο Φίλιππος λοιπόν με τον Βαρθολομαίο και την αδελφή του Μαριάμνη κήρυξαν το Ευαγγέλιο στις πόλεις της Μυσίας και της Λυδίας της Μικράς Ασίας. Κατά το κηρυκτικό τους έργο υφίσταντο πολλούς πειρασμούς και πολλές θλίψεις από τους ειδωλολάτρες: Τους μαστίγωναν, τους έδερναν με ράβδους, τους φυλάκιζαν, τους λιθοβολούσαν.

Στην Μικρά Ασία που κήρυτταν οι θείοι αυτοί Από-στολοι βρήκαν και τον αγαπημένο μαθητή του Κυρίου, τον Ιωάννη το Θεολόγο, να κηρύττει το Ευαγγέλιο της σωτη-ρίας. Τότε μάλιστα πίστευσε στο Χριστό και η γυναίκα του Νικάνορος, του ανθυπάτου. Για το λόγο αυτό ο ανθύπατος και ο όχλος έκαψαν την οικία του αποστόλου Στάχυος. Τον δε Φίλιππο τον έσυραν στην πλατεία της Ιεραπόλεως της Φρυγίας και εν συνεχεία του τρύπησαν τους αστραγάλους και τον κρέμασαν με το κεφάλι προς τα κάτω πάνω σε ένα ξύλο. Όντας έτσι κρεμασμένος ο ένδοξος Απόστο-λος, έκανε την τελευταία προσευχή του και παρέδωσε το πνεύμα του στα χέρια του Θεού.

Αμέσως δε τότε η γη συγκλονίστηκε και, αφού έβγα-λε ένα τρομακτικό βουητό,

σχίστηκε και κατάπιε πολλούς ειδωλολάτρες. Οι υπόλοιποι, φοβηθέντες από τα γενόμενα, προσέπεσαν στο Βαρθολομαίο και στην Μαριάμνη, που και αυτοί ήταν κρεμασμένοι, και, αφού τους έλυσαν, προσχώρησαν στην αληθινή πίστη, την πίστη του Χριστού.

Μετά ταύτα ο απόστολος Βαρθολομαίος και η Μαριάμνη ενταφίασαν ευλαβώς το ιερό λείψανο του πανευφήμου αποστόλου Φιλίππου. Ακολούθως ο Βαρθολομαίος κατέστησε τον Στάχυ επίσκοπο Ιεραπόλεως και εν συνεχεία πήρε το δρόμο για τη Λυκαονία, μαζί με την Μαριάμνη, για να κηρύξει και εκεί το Ευαγγέλιο.

(Γεωργίου Δ. Παπαδημητρώπουλου, Θεολόγου- Φιλολόγου, Με τους Αγίους μας, Νοέμβριος, εκδ. Αποστ. Διακονίας, σ.126-129)

<http://bitly.com/1wzXolJ>